

skab, for når først tildelingen er sket, så er det sket, og så er vedkommende dansk statsborger, og det vil vedkommende være resten af sit liv.

Så vi er i Fremskridtspartiet relativt positive over for forslaget. Der er et par enkelte punkter, hvor vi synes, man kunne have blødt noget op på det, og så er der et enkelt punkt, hvor vi er direkte uenige.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Hr. Tom Behnke satte spørgsmålstegn ved den del af forslaget, der vedrører fratagelse af dansk statsborgerskab, og spurgte, hvorledes man så skulle forholde sig. Det er da rigtigt, hvad hr. Tom Behnke siger, at så er man statsløs, men forbliver stadig væk i Danmark. Og løsningen på den situation er: Jamen så må man jo søge dansk statsborgerskab igen, og så løber der en ny periode. Så enkelt er det.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal bare kort sige, at forslaget her udtrykker synspunkter og et menneskesyn, som er så langt fra det, Kristeligt Folkeparti står for, at vi under ingen omstændigheder kan tilslutte os forslaget.

Første næstformand (Birte Weiss):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Inge Refshauge.

Inge Refshauge (DF):

Vi er i Dansk Folkeparti ingenlunde forbavsede over den regn, der er sivet ned over os her. Vi vidste, den ville komme.

Men Dansk Folkeparti vil blive ved med at fremsætte sådanne forslag. Det er nemlig den eneste måde, hvorpå vi kan tjene vore vælgere. Husk på, vi fik over en kvart million stemmer til valget. Og vi er lige så demokratisk valgt som hr. Arne Melchior er det for CD.

Hr. Melchior bliver altid så hidsig, når vi kommer med nogle forslag omkring indvandring til Danmark. Jeg forstår det ikke. Hvorfor? Prøv dog at opvise den samme entusiasme, når det gælder hjemmehjælpen til de ældre eller sådan noget. Det hører man ikke rigtig.

Vi har simpelt hen, som jeg siger, ikke andre muligheder. Og rigtig mange danskere får i disse år dansk statsborgerret eller indfødsret, om man vil. Sidste gang fik vi ikke mindre end 4.051 på lovforslaget, og der er bebudet flere i februar og april.

I Dansk Folkeparti vil vi meget gerne have udlændingeloven ændret, og til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige: Vi har ikke sagt, at de mennesker, der har fået dansk statsborgerret, skal udvises. Det har vi ikke sagt. Og vi har heller ikke sagt, at vi overhovedet ikke skal have nogen indvandring her, det har vi ikke. Og så må jeg nok lige bede Enhedslisten om at lade være med at identificere os med nazisterne. For det har vi simpelt hen ikke noget med at gøre.

Men vi må her i landet på et tidspunkt sige, at nu er det nok. Og nu er det altså nok.

Prøv at se de somaliere, vi har fået ind i landet. De passer ikke til dansk kultur. De har svært ved at leve sig ind i vores samfund. Der er problemer med dem overalt.

Og ikke nok med det: Vi tager en masse muslimer ind i landet, og vi får ikke andet end ballade med dem. Det ser vi over hele verden.

Lige nu hører vi om balladen omkring PKK-lederen, kurdernes leder, der er tilbageholdt i Italien. Han er også eftersøgt i Tyskland, men Tyskland tør ikke tage ham ind i landet. De er bange for balladen med de derboende tyrkere. Der er vitterlig grund til frygt for uroligheder overalt i Europa netop grundet den store etniske indvandring.

Vi må virkelig skelne mellem de mennesker, vi tager ind. Dem, der har en rimelig forståelse og en rimelig identifikation med dansk kultur – o.k., dem tager vi ind. Vi tager jo alligevel EU-borgerne ind.

Det er Dansk Folkepartis ønske, at man nu endelig begynder at lave nogle regler om tilbage sending af de mennesker, som godt kan vende tilbage til deres hjemlande. F.eks. kunne mennesker fra det tidligere Jugoslavien godt rejse hjem og give sig til at opbygge deres eget fædreland, ligesom somalierne godt kunne rejse hjem.

I Dansk Folkeparti ser vi en mulighed for at fratage mennesker deres danske indfødsret, hvis de begår grov kriminalitet og står til flere års fængsel. Vi tror på, at det kan have en præventiv virkning.

Tyskland er begyndt at sende groft kriminelle retur, så det skulle vi her i landet også gøre. Vi vil jo så gerne identificere os med det store EU.

Ligeledes er der så spørgsmålet om, hvorfor de er kommet hertil. Er det, fordi de er reelt forfulgte? Vi har oplevet, at såkaldt reelt forfulgte kort tid efter er rejst på ferie i deres egne hjemlande, i de lande, hvor de var forfulgte i. Det er ikke rimeligt over for danske skatteborgere.